

Návrh na zastavení projektu v participativním rozpočtu Statutárního města Liberec!

Mezi přihlášenými projekty do participativního rozpočtu 2025 je jeden, který navrhuje vybudování vícegeneračního komunitního prostoru - hřiště - dětského hřiště - workoutového areálu v Radčicích u hřbitova, na pozemcích p. č. 168/17 - 168/21 v k. ú. Radčice u Krásné Studánky.

Čtete dobře. Další hřiště. Ve městě víc než osmdesáté. Tentokrát ale ne na sídlišti, kde se lidem volného prostoru a přírody nedostává, tento projekt cílí na jeden z posledních kousků přírody v Radčicích ve vlastnictví města, na místo přímo před okny místních, v těsném sousedství místního hřbitova, navíc v situaci, kdy nedaleko, též v Radčicích, právě teď nemalým nákladem jedno vzniká a další, v sousedních Kateřinkách, bez zájmu místní pro změnu zarůstá plevelem.

Lokalita, nám tolik vlastní, je tedy opět v ohrožení a my, kteří tu žijeme, nejsme ale vůbec přesvědčeni o nutnosti nebo dokonce nezbytnosti stavět další hřiště, rozsáhlejší komunitní prostor či dokonce areál zrovna zde u nás. Navrhovatelé, komisařky(i) místní komise, jej prezentují jako svůj top projekt, který prostě Radčice potřebují, a poté, kdy se nesetkali s nadšenými ovacemi obyvatel, kteří jsou u hřbitova doma, ignorovaly(i) domluvenou stopku a přes protesty místních podání stejně učinily(i), 5000 m² a peníze od města jistě lákají, když ale zapojíme zdravý rozum, zohledníme, že vlastně celé Radčice tvoří individuální zástavba rodinných domů, obyvatelé disponují vlastním zázemím pro volnočasové aktivity, zahradami, bazény, hospodářstvími, přístupem k přírodě, lidé jsou zde spokojeni a šťastní, a uvědomíme si, že místo u hřbitova je vnímáno jako zóna klidu a soukromí, kam se lidé uchylují nejen za odpočinkem, pak teprve vidíme, o co můžeme přijít:

S vybudováním rozsáhlejšího komunitního prostoru „pro setkávání“ se důvodně obáváme ztráty klidového charakteru místa (navrhované úpravy by znamenaly zásadní proměnu atmosféry a funkce území - z klidové zelené plochy by se stalo centrum sportovních a společenských aktivit s odpovídající mírou hluku a provozu), narušení piety a důstojnosti sousedícího hřbitova (sportoviště a zamýšlené pořádání společenských akcí v přímém sousedství hřbitova vnímáme jako necitlivé, nedůstojné a nerespektující funkci a symboliku tohoto místa), ohrožení zdrojů pitné vody (lokalita nemá vodovod ani kanalizaci, každý další vrt nebo např. i výsadba představují riziko ztráty pitné vody nebo její kontaminace), celkového zvýšení zátěže (bezpečnost, odpadky) a dalších doprovodných jevů (př. večerní shlukování), a nakonec si uvědomíme to podstatné:

Přebudovávat Radčice u hřbitova na (názvem dnes tak moderním) místo pro setkávání není vůbec potřeba, neboť uvedená lokalita již takovým místem odedávna je. Děti si kde hrát mají, co by nám všem, malým i velkým, nakonec chybělo, by byl bezpečný a přehledný parkový prostor, naše malá náves, která podporuje spontánní pohyb a fantazii.

Komunitní život nelze vynucovat výstavbou hřiště, skutečná soudržnost vzniká ze vzájemného respektu mezi generacemi a skupinami obyvatel. Argumentace o tom, že „děti jsou budoucnost“ je dobrá, nemůže ale automaticky znamenat, že jejich potřeby vždy převažují nad ostatními. Nelze mluvit o kvalitě života celé komunity, pokud její nejbližší sousedé nemají možnost reálně ovlivnit podobu místa, kde žijí. Je třeba hledat rovnováhu.

Již druhou hodinu tu sedíme u okna otevřeného na palouk a lehce aktualizujeme nějaké dokumenty.. K tomu nám zpívají ptáci, pofukuje větřík a projelo nám tu slovy pět aut :)

Toto není beletrie, k 25.6.2025 obyvatelé Radčic u hřbitova stále hledají odporu své snaze zastavit rozmáchlé budovatelské plány ohrožující jejich domovy. Zatím to ale vypadá, že bude i altán a kadibudky :(